

[Fibiger.]

byrder, der er lagt på befolkningen, kan lempes, er, at valutaunderskuddet bringes ud af verden. Når dette problem er klaret, vil også skatterne kunne nedsættes. At dette måtte være rækkefølgen, har vi aldrig skjult. Vi er nu godt på vej mod en løsning af valutaproblemet og har dermed ydet vort bidrag til at skabe grundlaget for en realisation af vore løfter til vælgerne, også på dette punkt.

Jeg tror ikke, at fornuftigt tænkende vælgere venter af regeringen, der blev stillet overfor udsigten til et valutaunderskud på 700 mill. kr. ved sin tiltrædelse, at den på en dag eller et år skal kunne ændre landets økonomiske situation, særlig ikke når man tager i betragtning, at regeringen er en mindretalsregering. Men jeg tror, at vælgerne anerkender, at tiden er blevet benyttet til at bringe landet hen imod sundere økonomiske tilstande, og at forudsætningerne hermed er ved at blive skabt såvel for en løsning af valutaproblemet som for prisfald og skattelempelser. Jeg håber, at denne regering kan få lov til at gøre sit arbejde færdigt, for at vælgerne kan se, at den politik, man slog ind på for et år siden, var den rigtige og i det lange løb fører til et godt resultat.

Jeg noterer også med tilfredshed, at den højtærede indenrigsminister og jeg var enige i, at vi med hensyn til kreditstramningen skal passe på ikke at falde i den anden grøft. Jeg har ikke mere at føje til nu, men skal kun udtale det ønske, som jeg sluttede min første tale med, at der i den samling, vi nu er gået ind i, må kunne blive et så godt samarbejde, som der var i fjor, til at løse problemerne til gavn for Danmark.

Bertel Dahlgaard: Jeg vil også gerne begynde med at lykønske regeringen i anledning af de nådesbevisninger, der i dag er blevet en række af ministeriets medlemmer til del som anerkendelse af deres endnu ikke fuldendte gerning. Da det er finanslovsforslaget, der er til behandling, finansministerens lovforslag, vil jeg gerne som en venlighed sige til finansministeren, at han kan være forvisset om, at hans anseelse i befolkningen ikke er blevet mindre ved, at han ikke har modtaget et sådant bevis for sin dygtighed.

Må jeg dernæst henvende nogle ord til den højtærede statsminister? Han gav jo i går udtryk for, at regeringen ikke blot vil sidde, den vil gøre sin gerning færdig, men — som ministeren siger — den vil ikke gennemføre reformer, som koster penge,

og det er meget prisværdigt. Men kunne regeringen ikke tænke sig reformer, som ikke kostede penge eller som sparede penge? Jeg synes virkelig, der er forskellige ting her i landet, som trænger til ændringer, og før de to partier dannede regering, var der et utal af ting i lovgivningen, som de syntes trængte til at blive anderledes, ja, som det var livsnødvendigt for landet at få ændret. Jeg har ikke set, at der er sket noget af alt dette udover udskrivningen af de kæmpe-mæssige skatter og den vældige oprustning, der sammen med de byrder, den internationale prisudvikling medfører, stiller Danmark overfor økonomiske opgaver af en sådan størrelsesorden, at regeringen faktisk ikke aner, hvorledes de skal kunne løses. For at camouflere dette er det, statsministeren tager til Norge og taler om lyspunkter og nu frejdigt gentager sit lystaleri her i tinget i går.

Mon det ikke er rigtigt at få klaret, hvilken baggrund der er for dette lyssyn? Der er alene den baggrund derfor, at forværringen af landets valutaunderskud er blevet mindre end i fjor, men at forværringen stadig foregår, så der må regnes med et mægtigt underskud også for det kommende år. Lyssynet har altså som baggrund en fuldkommen uholdbar tilstand.

Hvad var det bemærkelsesværdige i ministrenes taler og navnlig i finansministerens tale i går? Det var ikke, hvad ministrene og finansministeren sagde. Nej, det bemærkelsesværdige var, hvad de herrer ikke sagde. Læg mærke til, at den højtærede finansminister ikke understøttede statsministerens lyssyn og ikke bestred den korte karakteristisk, jeg i min tale havde givet af Danmarks økonomiske stilling indadtil og udadtil, og som lød således:

Indadtil: statsindtægter gennem skatter og afgifter på 3 200 mill. kr., som der er disponeret over til sidste hvid; intet overskud, ingen reserver af den formidable skatteudskrivning, som ikke kan ventes opretholdt ud i fremtiden.

Udadtil: et valutaunderskud på 600 mill. kr. i det kommende år, når Marshallhjælpen hører op.

Medens statsministeren proklamerede sit lyssyn, har finansministeren ikke noget at indvende imod det her skildrede, alt andet end lyse billede af Danmarks økonomiske tilstand. Den højtærede finansminister har ikke i sine taler draget nogen konsekvens af dette for den nærmeste fremtid. Jeg drog i min tale den konsekvens, at enten måtte der ydes Danmark øget støtte udefra eller gennemføres en væsentlig nedsættelse af tempoet i oprustningen, for ellers ville der